

cav. or. 14

INDEX IVRIS CIVILIS COPIOSVS,

NON SOLVM EA QVAE IN GLOSSIS,
sed & textuum omnium veros sensus continens.

TOMVS SEXTVS.

TOTIVS IVRIS CIVILIS MAXIMA DISTINCTIONE
contextus: ad inueniendum cuiusque legalis materie fontem utilissimus.

Authore STEPHANO DAGYS Parisiogenui

EDITIO NOVISSIMA.

Catepsis chalcographica, tum nudulantes nato
auctior, & exactior.

Sumptibus Iacobi Cardon & Petri Cauellat.

Cum privilegio Christianissimi Francorum & Nauarre Regis.

LECTORI.

ASOLVTISSIMVM Indicem & Summam omnium, quæ continentur in Textu & Glossis Iuris Ciuilis exactissimè contexuimus, vt vix notatu dignum omissum reperiatur: in qualibet dictione, vel alia ei simili inuenies omne id, quod in materia talis dictioonis in Iure fuerit constitutum, & quoties sub aliqua dictione quamplurimæ connectuntur conclusiones, vt facillimè quamlibet illarum inuenire possis, distinximus eas per suas materias, notando in principio summaria talium materiarum, & in margine numeros vnicuique numero tribuentes decem conclusiones, vel paulò plures: at cùm in aliqua conclusione sunt variæ, diuersæ, vel contrariæ sententiæ in glossis & inter Doctores, in calce talium conclusionum apponimus hanc + notam, ad designandum, quòd super ea conclusione sunt varij, vel contrarij Doctores, & glossæ inter se, & sequuti sumus opinionem, quam Bartolus, & alij in eo loco magis comprobant: quando verò reprobatur glossa, adduximus Doctorum sententiam ita notando + reprob. gloss. intellige quòd Bartolus, & alij Doctores eam sententiam tenent reprobata glossa. Quod quidem opus non inutile fore censuimus. Quare in lucem dare curauimus. Suscipe igitur beneuolo animo munus hoc, quod nos æquo animo tibi tradimus. Vale.

INDEX

ET SVMMMA OMNIVM, QVÆ CONTINENTVR IN TEXTV, ET GLOSSA IVRIS CIVILIS.

Authore STEPHANO D'AOYZ Pampilonensi.

PROPOSITO positio exclusio, s. l. 1. 3. aliud, ad hunc excusat nitor.

A. 3. plenum deuenit separacionem, gl. 3. altero in s. ex duobus duobus.

A. 4. monachum suum adopta causa de iure canonico vendicare potest, gl. 3. videntur in l. 1. 3. 2. de tei vend.

Abbas et ordinandus & eligendis ob optimam rem, & uocobus, & obseruantur, quod tam in clericis quam in monachis, & monasteriis etiam Regimur, habet locum, & conuentionem, in s. uita monachis, cod. 1. & 6. iubens antea in audi. de factis Episcop. col. 9.

Abbatum eligunt monachi. & Episcopus oritur, gl. 3. Episcopum, iud. 3. et. dationem.

Abbas quando vendit temi valios condesens sibi subdit, quod ut alienus, non potest redire venitatem, gl. p. et. in l. 1. C. de fiscis temi, quam vend. l. 1. 10.

Religio virile, Archimedris, Monachis, Episcopis, Remedio.

ABBEATU, id est, separatio, quae Graeci more aliquando: liberis suscipiuntur, legibus Romanis non compabarunt. l. abbas, s. C. de pot. potest.

A. 5. et. capiunt, vel poterint, venient, aut quali actione abegendi exercendo, non poterint ita graviter, si uaria aliquipus mortua animalia. l. 3. 3. abigei, & ibi gl. abducentur, & abegunt.

Religio virile, Abigei.

ABBEATU propriis diecior, qui x. peccata ex partibus, vel armis subtrahunt, & quoquammodo deprendunt, & qui abegendi studiunt, quasi armis exercunt, Quos de gregib vel bonis de armatis adolescentes. l. 3. abigei. Abigei, ubi frumentum id genus maleficii conuertunt, damnari debent ad gladium, ut ita alii retinuerint: sed vbi non ita frequenter, ut opus militi dominante, nisi fini pectioris iuxta asti, qui relegantur, aut ordine amerciantur, nisi gladio abegerint, quo casu bellis subactiuit. l. 1. in prime. & l. abigei.

Abigei non dicunt illi, qui non obstantes, vel cogniti in solitudo relictis abduxi, qui potius dicitur, qui alii quasi armis exercunt, & quis tunc dicitur abigei. l. 3. abigei, & ibi gl. non est.

Abigei, vel ut dicitur tecnum nunc un liberatorem obtulerat, nam qui vult, posse quoque, vel quoniam, vnum bocca, aut eyma faciunt, dicitur abigei. l. 3. abigei, & gl. 3. in l. 1. C. de abigei.

Abigei dicitur, qui sepius, & quasi aereum extremitate abegit, licet tempore non, vel alterum pecunias pumperit. l. 1. fin.

Abigeium reperentes extra Italiam dicens enim relegantur, qui si non fuerint de Italia, extra suum proutitatem relegantur. l. 1. fin. & ibi gl. 3. Abigei recipient pecuniam, ut pecora per eum accolluntur, vel in eum, tunc pecuniam refilant per conditum eum de turpem causam. & pecora per conditionem facta sunt, cum causam, quoniam pene aperte, etiam casu factio l. fin. C. de condit. ob turpem causam.

Abigei docunt illi, quibus est causa iniuriarum alij suis animalibus, ut immensis, & ea transpotuisse alibi. s. mit. ore, in s. uita de mortis. col. 4.

Abigei idem est, quod fabr. heret. gl. in tub. abigei.

Abigei peccato, de eorum peccati facilius coagressionem, non tenetur criminis abigei, si id iam fecit, punies esse frater, fatus si callidus, & dolens item berillus, & hoc, ut pulles abigeret. l. 1. 3. fin. & ibi gl. remittendus. & gl. fin. de abigei.

Abigei causa gladio, propter puniri debet, quia boffis fallit. l. 1. 3. fin. & l. 1. & ibi gl. 1. col.

Abigei dominum peccato a fabulo graviter punitur, quam qui à sylo. l. fin.

Abigei etiam non est hominem, quia magis illi furnum. l. 1. col.

Abigei accusatio require debet, & agnos fint inscripione, gl. fin. in l. 1. 3. fin. & gl. 1. in d. 1. & l. 1. C. col.

Religio virile, Abducere, Receptare, Pecc. Delictum &c.

ABBEATU abducere potius est conversabilis, non disponit, sed resolut, ut conditionem lab. ampeione de reddit.

Abducere abducere, non est uenienti yolo, & proficiunt, & non condicione inuidet, l. p. & ibi add. marg. de tractat.

Abducere abducere, quidem potius genit. frequentioris contingentia, rite non importat mylferi ini. & per consequens non resolut, sicut in transactionem impudentem causam finit, ut quod non adgerit filio precedente in nepotem, nam se filii non precentur potest. gl. fin. prae- denit, l. 1. & ibi de regali s. l.

Abducere abducere non solum condicione, sed etiam dispositio, omni inducendo, quando restringit ad quoniam testimo, potest gravare. l. 1. de leuissima, l. 1. & c. et. & ibi add. marg. de leg. 1.

Abducere abducere faciat conditionem, & testimonio, eos ibi acceptos, & de condicione & deponit.

Abducere abducere, & abducere endem sensum habet, sed non in alio pote- toris gl. fin. in l. 1. de publicanis.

Abducere cunctio, ut omnes, qui accipiunt incepant, sive in Turpiliam potius deficit, & l. 1. est publica, & a solo principi ecerunt, & inore-

fuerat ad ea crimina, in quibus vnoque penitus gl. 3. latolit. s. ad Turp.

Abducere quandoque sit publica, velut, ubi dicta in guerra, vel ob publicam garnitatem, aut ubi non prospera gestio, in quoque sit priuaciam, per- enciare postulante a prefeude, vel a principi, quod disque sit a lege, ut au- cultator, acutore, vel ex iusta causa impedito non minus possit accusare.

l. 1. abducere, cum dubio, que gl. 3. in sub. C. de adult.

Abducere publica incidunt in repentina facta, gl. 3. l. 1.

Abducere in publica tempore, si accusatur statim in factu, & inde exenti accusat, & nesci erit, si repetere velit, iure marini, & non oblitius, ei quod media tempore, dum duraverit facta, accutare ex eo occurrat, si in tempore illud est, finitum, non sciret illud latolit, quia in eundem statu reponit, l. 1. c. et. & ibi abducere, & ibi gl. rebus factis.

Abducere publica facta finit, facta potest accusator inter se, non vultus etenim accusacionem, & non vultus, & exinde illud dies a tempore, quo team reponere posuit, & adire in l. 1. Lant. p. fin. s. 5. & l. 1. & ibi gl. 3. C. de generis ab.

Abducere publica facta quida causa reponit, etenim reponit, ad l. 1. non dicimus, tanta prima accusacione, ad causam in iusta redit, ad quod redire potest.

Abducere potest, & obligatio non diripit redire ad tandem, in factu, vel obliteratur de non obducere, quod potius in iusta finitum gl. 3. et. ibi add. marg. fin.

Abducere publica facta, vel obligatio abducere, vel in iusta finitum diuinum, vel ex alia causa, ex qua abducere publica non potest, si quis in iusta jades non reponit, non incidit in Turp. l. 1. in iustitia, ad Turp.

Abducere publica resculpti, si auctorum res in unum accusatur, alia abducere, si se cuncta, dicitur quid se, dies inceptus currit accusatur finitum secunda abducere, iusta quod potest etiam velut, accusare, bin. Secunda abducere, & in eundem.

Abducere est facta deflenda ab accusatione, ut non incidit in Turpiliam, gl. 1. in latolitum, l. 1. C. de adulter.

Abducere est accusationis initia, per sententiam iusta actionis precepio, gl. 3. in re. C. de adulter. & gl. abducere, l. 1. quod suauit, alia de rufi capo.

Abducere generali omnes per incepit accusacionem, quae datur ob publicam latolit, qua publica dicitur, gl. 3. sub. C. de generali abducere.

Abducere generali finit, potest ipse accusatio iusta go. dicit, & non ex illa. l. 1. & ibi gl. 3. C. de abducere genera.

Abducere generali finit potest ipse accusatio iusta go. dicit, & non ex illa. l. 1. & ibi gl. 3. C. de abducere genera.

Abducere generali finit potest ipse accusatio iusta go. dicit, & non ex illa. l. 1. & ibi gl. 3. C. de abducere genera.

Abducere generali finit potest ipse accusatio iusta go. dicit, & non ex illa. l. 1. & ibi gl. 3. C. de abducere genera.

Abducere generali finit potest ipse accusatio iusta go. dicit, & non ex illa. l. 1. & ibi gl. 3. C. de abducere genera.

Abducere generali non referunt ad eos, qui sunt in exercitu b. l. 1. de cultu auctor.

Abducere generali non gerunt ad finis accusatur, qui occulatur erit iusta maxima finis datur, si cuncta celestib. in factu, ne iustitium finit, quia finit, quia illi ex ratione ipsi erit & iustitiam non.

Abducere generali finit potest ipse accusatio iusta go. dicit, & non ex illa. l. 1. & ibi gl. 3. C. de abducere genera.

Abducere generali finit potest ipse accusatio iusta go. dicit, & non ex illa. l. 1. & ibi gl. 3. C. de abducere genera.

Abducere generali finit potest ipse accusatio iusta go. dicit, & non ex illa. l. 1. & ibi gl. 3. C. de abducere genera.

Abducere generali finit potest ipse accusatio iusta go. dicit, & non ex illa. l. 1. & ibi gl. 3. C. de abducere genera.

Abducere generali finit potest ipse accusatio iusta go. dicit, & non ex illa. l. 1. & ibi gl. 3. C. de abducere genera.

Abducere generali finit potest ipse accusatio iusta go. dicit, & non ex illa. l. 1. & ibi gl. 3. C. de abducere genera.

Abducere generali finit potest ipse accusatio iusta go. dicit, & non ex illa. l. 1. & ibi gl. 3. C. de abducere genera.

Abducere generali finit potest ipse accusatio iusta go. dicit, & non ex illa. l. 1. & ibi gl. 3. C. de abducere genera.

Abducere generali finit potest ipse accusatio iusta go. dicit, & non ex illa. l. 1. & ibi gl. 3. C. de abducere genera.

Abducere generali finit potest ipse accusatio iusta go. dicit, & non ex illa. l. 1. & ibi gl. 3. C. de abducere genera.

Abducere generali finit potest ipse accusatio iusta go. dicit, & non ex illa. l. 1. & ibi gl. 3. C. de abducere genera.

Abducere generali finit potest ipse accusatio iusta go. dicit, & non ex illa. l. 1. & ibi gl. 3. C. de abducere genera.

Abducere generali finit potest ipse accusatio iusta go. dicit, & non ex illa. l. 1. & ibi gl. 3. C. de abducere genera.

Abducere generali finit potest ipse accusatio iusta go. dicit, & non ex illa. l. 1. & ibi gl. 3. C. de abducere genera.

Abducere generali finit potest ipse accusatio iusta go. dicit, & non ex illa. l. 1. & ibi gl. 3. C. de abducere genera.

Abducere generali finit potest ipse accusatio iusta go. dicit, & non ex illa. l. 1. & ibi gl. 3. C. de abducere genera.

Abducere generali finit potest ipse accusatio iusta go. dicit, & non ex illa. l. 1. & ibi gl. 3. C. de abducere genera.

Abducere generali finit potest ipse accusatio iusta go. dicit, & non ex illa. l. 1. & ibi gl. 3. C. de abducere genera.

Abducere generali finit potest ipse accusatio iusta go. dicit, & non ex illa. l. 1. & ibi gl. 3. C. de abducere genera.

Abducere generali finit potest ipse accusatio iusta go. dicit, & non ex illa. l. 1. & ibi gl. 3. C. de abducere genera.

Abducere generali finit potest ipse accusatio iusta go. dicit, & non ex illa. l. 1. & ibi gl. 3. C. de abducere genera.

Abducere generali finit potest ipse accusatio iusta go. dicit, & non ex illa. l. 1. & ibi gl. 3. C. de abducere genera.

Abducere generali finit potest ipse accusatio iusta go. dicit, & non ex illa. l. 1. & ibi gl. 3. C. de abducere genera.

Abducere generali finit potest ipse accusatio iusta go. dicit, & non ex illa. l. 1. & ibi gl. 3. C. de abducere genera.

Abducere generali finit potest ipse accusatio iusta go. dicit, & non ex illa. l. 1. & ibi gl. 3. C. de abducere genera.

Abducere generali finit potest ipse accusatio iusta go. dicit, & non ex illa. l. 1. & ibi gl. 3. C. de abducere genera.

Abducere generali finit potest ipse accusatio iusta go. dicit, & non ex illa. l. 1. & ibi gl. 3. C. de abducere genera.

Abducere generali finit potest ipse accusatio iusta go. dicit, & non ex illa. l. 1. & ibi gl. 3. C. de abducere genera.

Abducere generali finit potest ipse accusatio iusta go. dicit, & non ex illa. l. 1. & ibi gl. 3. C. de abducere genera.

Abducere generali finit potest ipse accusatio iusta go. dicit, & non ex illa. l. 1. & ibi gl. 3. C. de abducere genera.

Abducere generali finit potest ipse accusatio iusta go. dicit, & non ex illa. l. 1. & ibi gl. 3. C. de abducere genera.

Abducere generali finit potest ipse accusatio iusta go. dicit, & non ex illa. l. 1. & ibi gl. 3. C. de abducere genera.

Abducere generali finit potest ipse accusatio iusta go. dicit, & non ex illa. l. 1. & ibi gl. 3. C. de abducere genera.

Abducere generali finit potest ipse accusatio iusta go. dicit, & non ex illa. l. 1. & ibi gl. 3. C. de abducere genera.

Abducere generali finit potest ipse accusatio iusta go. dicit, & non ex illa. l. 1. & ibi gl. 3. C. de abducere genera.

Abducere generali finit potest ipse accusatio iusta go. dicit, & non ex illa. l. 1. & ibi gl. 3. C. de abducere genera.

Abducere generali finit potest ipse accusatio iusta go. dicit, & non ex illa. l. 1. & ibi gl. 3. C. de abducere genera.

Abducere generali finit potest ipse accusatio iusta go. dicit, & non ex illa. l. 1. & ibi gl. 3. C. de abducere genera.

Abducere generali finit potest ipse accusatio iusta go. dicit, & non ex illa. l. 1. & ibi gl. 3. C. de abducere genera.

Abducere generali finit potest ipse accusatio iusta go. dicit, & non ex illa. l. 1. & ibi gl. 3. C. de abducere genera.

Abducere generali finit potest ipse accusatio iusta go. dicit, & non ex illa. l. 1. & ibi gl. 3. C. de abducere genera.

Abducere generali finit potest ipse accusatio iusta go. dicit, & non ex illa. l. 1. & ibi gl. 3. C. de abducere genera.

Abducere generali finit potest ipse accusatio iusta go. dicit, & non ex illa. l. 1. & ibi gl. 3. C. de abducere genera.

Abducere generali finit potest ipse accusatio iusta go. dicit, & non ex illa. l. 1. & ibi gl. 3. C. de abducere genera.

Abducere generali finit potest ipse accusatio iusta go. dicit, & non ex illa. l. 1. & ibi gl. 3. C. de abducere genera.

Abducere generali finit potest ipse accusatio iusta go. dicit, & non ex illa. l. 1. & ibi gl. 3. C. de abducere genera.

Abducere generali finit potest ipse accusatio iusta go. dicit, & non ex illa. l. 1. & ibi gl. 3. C. de abducere genera.

Abducere generali finit potest ipse accusatio iusta go. dicit, & non ex illa. l. 1. & ibi gl. 3. C. de abducere genera.

Abducere generali finit potest ipse accusatio iusta go. dicit, & non ex illa. l. 1. & ibi gl. 3. C. de abducere genera.

Abducere generali finit potest ipse accusatio iusta go. dicit, & non ex illa. l. 1. & ibi gl. 3. C. de abducere genera.

Abducere generali finit potest ipse accusatio iusta go. dicit, & non ex illa. l. 1. & ibi gl. 3. C. de abducere genera.

Abducere generali finit potest ipse accusatio iusta go. dicit, & non ex illa. l. 1. & ibi gl. 3. C. de abducere genera.

Abducere generali finit potest ipse accusatio iusta go. dicit, & non ex illa. l. 1. & ibi gl. 3. C. de abducere genera.

Abducere generali finit potest ipse accusatio iusta go. dicit, & non ex illa. l. 1. & ibi gl. 3. C. de abducere genera.

Abducere generali finit potest ipse accusatio iusta go. dicit, & non ex illa. l. 1. & ibi gl. 3. C. de abducere genera.

Abducere generali finit potest ipse accusatio iusta go. dicit, & non ex illa. l. 1. & ibi gl. 3. C. de abducere genera.

Abducere generali finit potest ipse accusatio iusta go. dicit, & non ex illa. l. 1. & ibi gl. 3. C. de abducere genera.

Abducere generali finit potest ipse accusatio iusta go. dicit, & non ex illa. l. 1. & ibi gl. 3. C. de abducere genera.

Abducere generali finit potest ipse accusatio iusta go. dicit, & non ex illa. l. 1. & ibi gl. 3. C. de abducere genera.

Abducere generali finit potest ipse accusatio iusta go. dicit, & non ex illa. l. 1. & ibi gl. 3. C. de abducere genera.

Abducere generali finit potest ipse accusatio iusta go. dicit, & non ex illa. l. 1. & ibi gl. 3. C. de abducere genera.

Abducere generali finit potest ipse accusatio iusta go. dicit, & non ex illa. l. 1. & ibi gl. 3. C. de abducere genera.

Abducere generali finit potest ipse accusatio iusta go. dicit, & non ex illa. l. 1. & ibi gl. 3. C. de abducere genera.

Abducere generali finit potest ipse accusatio iusta go. dicit, & non ex illa. l. 1. & ibi gl. 3. C. de abducere genera.

Abducere generali finit potest ipse accusatio iusta go. dicit, & non ex illa. l. 1. & ibi gl. 3. C. de abducere genera.

Abducere generali finit potest ipse accusatio iusta go. dicit, & non ex illa. l. 1. & ibi gl. 3. C. de abducere genera.

Abducere generali finit potest ipse accusatio iusta go. dicit, & non ex illa. l. 1. & ibi gl. 3. C. de abducere genera.

Abducere generali finit potest ipse accusatio iusta go. dicit, & non ex illa. l. 1. & ibi gl. 3. C. de abducere genera.

Abducere generali finit potest ipse accusatio iusta go. dicit, & non ex illa. l. 1. & ibi gl. 3. C. de abducere genera.

Abducere generali finit potest ipse accusatio iusta go. dicit, & non ex illa. l. 1. & ibi gl. 3. C. de abducere genera.

Abducere generali finit potest ipse accusatio iusta go. dicit, & non ex illa. l. 1. & ibi gl. 3. C. de abducere genera.

Abducere generali finit potest ipse accusatio iusta go. dicit, & non ex illa. l. 1. & ibi gl. 3. C. de abducere genera.

Abducere generali finit potest ipse accusatio iusta go. dicit, & non ex illa. l. 1. & ibi gl. 3. C. de abducere genera.

Abducere generali finit potest ipse accusatio iusta go. dicit, & non ex illa. l. 1. & ibi gl. 3. C. de abducere genera.

</div